

Górujące nad Starym Drawskiem ruiny zamku przypominają o odległej i wspaniałej historii tego miejsca i przywodzącą na myśl czasy, gdy zamek był pełen rycerzy i rozlegało się wokół rzenie koni, a w Drahimiu rezydował polski starosta.

Górujące nad Starym Drawskiem ruiny zamku przypominają o odległej i wspaniałej historii tego miejsca i przywodzącą na myśl czasy, gdy zamek był pełen rycerzy i rozlegało się wokół rzenie koni, a w Drahimiu rezydował polski starosta.

Walory obronne miejsca, gdzie dziś wznosi się zamek, na przesmyku pomiędzy jeziorami, pierwsi docenili słowiańscy Drawianie, którzy wzniesli tu ziemno-drewniany gród. Niewykluczone, że miejsce to było wyspą lub półwyspem jeziora Drawskiego, a współczesne jezioro Żerdno było zatoką. Gród funkcjonował przez około 500 lat i został spalony w XII wieku, być może przez wojska Bolesława Krzywoustego, który prawdopodobnie wtedy kierował się w stronę Białogardu i Kołobrzegu. W połowie XIV wieku, joannicy zarządzający ziemią nad jeziorem Drawsko postanowili przenieść właśnie tutaj siedzibę swojej komandorii. Ceglano – kamienny zamek postawiono na wysokich gładzach, mury, grubości do 2,5 metra

wznosiły się na 12 metrów. Wrota zamku otwierały się w stronę jeziora Drawsko, w stronę jeziora Żerdno wychodziła mała furtka. W zamku zachowały się widoczne ślady pallatium, czyli budynku mieszkalnego. Za Drawą, na północ od zamku znajdował się folwark. Zamek, pomimo, że kilkakrotnie zdobywany aż do wojny siedmioletniej, był siedzibą lokalnych władz. Polscy starości posiadali Drahim do 1668, pomimo ustaleń traktatu welawsko - bydgoskiego z 1658, który oddawał ziemię drahimską w zastaw elektora brandenburskiego. Ówczesny starosta drahimski, hetman wielki koronny Stanisław „Rewera” Potocki, nie podporządkował się jednak tym ustaleniom i do jego śmierci w Drahimiu stacjonowała załoga polska. Jego następca Dymitr Wiśniowiecki wydał starostwo Branderburczykom. W czasie wojny siedmioletniej, w 1759 roku, po obronie przez 20-osobową załogę pod dowództwem płk Cosela zamek został zdobyty i spalony przez Rosjan. Drahim nie podniósł się z tej klęski, stopniowo obracał się w ruinę i zapomnienie. W latach 90-tych XX wieku został własnością prywatną.

Obecnie na zamku Drahim funkcjonuje niewielkie muzeum, zaś w murach grodu znów latem biwakują rycerze. Przez całe lato odbywają się tutaj turnieje rycerskie i pokazy, można wziąć udział w średniowiecznej zabawie i biesiadzie. Zamek jest zdobywany i broniony przez różne grupy rycerzy i ponownie jest pełen życia.

Więcej na stronie www.drahim.pl

Tel. 665 763 250

- [Udostępnij](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)